

تعیین بازده مقیاس در باغ های انگور استان قزوین (مطالعه ی موردی منطقه ی تاکستان)

سعید یزدانی و حبیب شهبازی*

تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۱۰/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۱۲/۲۷

چکیده

در این مطالعه از دو شکل تابعی انعطاف پذیر (ترانسلوگ) و انعطاف ناپذیر (کابداگلاس) برای برآورد تابع تولید انگور و از آن رو تعیین بازده مقیاس، برای ۹۰ باغدار در منطقه ی تاکستان استان قزوین استفاده شده است. بازده مقیاس با فرض های «استفاده از کود و نیروی کار اضافی»، «عدم استفاده از کود و نیروی کار اضافی»، «تنها با نیروی کار اضافی» و «تنها با کود اضافی»، مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان می دهد که تابع تولید ترانسلوگ در تعیین بازده مقیاس، بهتر از تابع تولید کابداگلاس است. همچنین یافته های دیگر پژوهش بیانگر آن است که چنانچه باغداران تنها از کود اضافی استفاده نمایند، بالاترین بازده مقیاس را خواهند داشت (کشش مقیاس برابر ۶/۳۹)، ولی چنانچه از کود و نیروی کار اضافی استفاده نمایند، بازده کاهشی مقیاس خواهند داشت (کشش مقیاس برابر ۰/۳۹).

واژه های کلیدی: تابع تولید، بازدهی به مقیاس، شکل انعطاف پذیر و انعطاف ناپذیر، آزمون های اقتصادسنجی.

* به ترتیب دانشیار و دانشجوی دوره کارشناسی ارشد دانشکده ی اقتصاد و توسعه ی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران.

e-mail: Syzdani@ut.ac.ir

پیشگفتار

انگور از نظر میزان تولید مهم ترین میوه ی دنیا و ایران است (خوشخوی، ۱۳۸۱). امروزه سطح وسیعی از باغ های دنیا به کشت انگور اختصاص دارد. در ایران نیز انگور یکی از محصولات مهم باغی است که جایگاهی ویژه در تغذیه و حفظ سلامتی افراد جامعه دارد (زارع، ۱۳۸۴). یکی از مهم ترین مناطق موکاری در ایران، منطقه ی تاکستان از توابع استان قزوین است. وجود بیش از دو سوم باغ های انگور استان قزوین در این شهرستان و مطرح بودن این شهر به عنوان سومین شهر کشور از حیث کمیت انگور شایان توجه است. هم اکنون تولید انگور کشور دارای روندی افزایشی است. به گونه ای که آمارها نشان می دهد سطح زیر کشت انگور از ۲۲۷ هزار هکتار در سال ۱۳۷۱ با نرخ رشدی معادل ۱/۸ درصد به ۲۷۳ هزار هکتار در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. تولید انگور و کشمش نیز به ترتیب از ۱۵۰۸ و ۹۴ هزارتن در سال ۱۳۷۱ به ۲۵۲۵ و ۱۷۰ هزارتن در سال ۱۳۸۲ رسیده است که نرخ رشدی معادل ۶/۱ و ۷/۴ درصد داشته است. اگر چه ایران در زمینه ی انگور از صادرات ناچیزی برخوردار است، ولی دومین کشور صادرکننده ی کشمش جهان است به گونه ای که طی دوره ی ۲۰۰۲-۱۹۹۲ صادرات این محصول از ۵۳/۸ هزار تن به ۱۲۸/۶ هزار تن افزایش یافته است. ادامه ی این روند، در حالی که بستر لازم برای تولید کارا و مناسب و متناسب با قیمت واقعی این محصول فراهم نگردد، مشکلاتی را به همراه خواهد داشت. از آنجا که کاشت بیشتر محصولات باغی از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست و کشاورزان رغبتی برای احداث باغ ندارند (اسلامی و همکاران، ۱۳۸۴)، تعیین شرایطی که بتواند بازده افزایشی مقیاس را در تولید محصولات ایجاد نماید، بسیار مهم است. انتخاب شکل تابعی مناسب برای تابع تولید که بتواند ارتباط نهاده ها و محصول را بهتر نشان دهد، می تواند در تعیین کشش مقیاس و همچنین بازده مقیاس، کمک نماید.

در زمینه ی انتخاب شکل تابعی مناسب به منظور برآورد پارامترهای اقتصادی نظیر بازده مقیاس، تعیین کارایی و بهره وری عوامل تولید و تعیین ارزش واقعی نهاده های تولید، مطالعاتی در ایران

تعیین بازده مقیاس در باغ‌های انگور استان قزوین

صورت گرفته است که از آن‌ها می‌توان به حسن‌پور (۱۳۸۱)، قاسمی و همکاران (۱۳۸۱)، زارع (۱۳۸۱)، سلامی و همکاران (۱۳۸۴)، اسلامی و همکاران (۱۳۸۴) و جهانی و همکاران (۱۳۸۴)، اشاره نمود.

در این زمینه، پژوهش‌های برون مرزی زیادی صورت گرفته است که از آن‌ها می‌توان شی و همکاران (Shih & et al, 2004)، اریکسون و همکاران (Erickson & et al, 2003)، اوگانیزکا (Ogunyizka, 2003)، یانگ (Yong, 2003)، نورود (Norwood, 2001)، آمبروس و همکاران (Ambrose & et al, 2000)، برز و اسپیرنگر (Bers and Springer, 1997)، شاموی و هاگاتیم (Shumway and Hongithim, 1993) و تامپسون (Thompson, 1988) را نام برد.

در یک جمع‌بندی آنچه که در تمامی مطالعات گذشته مشاهده می‌شود، آن است که انتخاب شکل تابع تولید یا هزینه برای تعیین بازده مقیاس از اهمیتی ویژه برخوردار است. با توجه به این مطلب، ضروری است که پیش از بررسی شرایط بازده مقیاس به انتخاب بهترین رابطه‌ی تولیدی (تابع تولید) پرداخته شود. همچنین با توجه به اینکه تعیین شرایط بازده مقیاس، در تعیین استفاده‌ی بهینه از منابع و نهاده‌ها مهم است، بنابراین ضروری است که برای تعیین میزان بهینه‌ی استفاده از نهاده‌ها و در نتیجه تولید کارا، به بررسی بازده مقیاس پرداخته شود. روی هم رفته با توجه به اهمیت محصول انگور در اقتصاد کشور و اقتصاد خانوار باغداران در منطقه‌ی تاکستان، هدف از این مطالعه تعیین بازده مقیاس در باغ‌های انگور با استفاده از اشکال تابعی کاب‌داگلاس و ترانسلوگ می‌باشد که این امر با فرض‌های گوناگون صورت خواهد گرفت.

الگوی نظری

در این مطالعه دو شکل تابعی شامل تابع تولید کاب‌داگلاس و تابع تولید ترانسلوگ انتخاب شده است. تابع تولید کاب‌داگلاس در سال ۱۹۲۸ توسط کاب و داگلاس ارائه شد که بعدها توسط

ویکسل بسط داده شد¹. تابع تولید کاب داگلاس از توابع انعطاف ناپذیر است و دارای ویژگی هایی چون همگنی، یکنواختی، دارای انحنای تقعر ری، پیوستگی، مشتق پذیری و تهی نبودن است. محدودیت های تابع تولید کاب داگلاس، عبارتند از «ثابت بودن کشش های تولید نهاده ها»، «عدم وجود مقدار بیشینه برای تولید»، «عدم وجود سه ناحیه تولیدی تابع تولید کلاسیک»، «عدم وجود نقطه ی بیشترین سود (در شرایطی بیشترین سود وجود دارد)» و «کشش جانشینی ثابت و برابر یک» (سلامی و همکاران، ۱۳۸۴). ویژگی های دیگر این تابع در جدول (۱) نشان داده شده است. با توجه به مطالب ارائه شده، شکل عمومی تابع تولید کاب داگلاس به صورت زیر تبیین می شود:

$$Y = \alpha \prod_{i=1}^n X_i^{\alpha_i} e^{u_i} \quad (1)$$

که در آن، Y مقدار محصول، X_i مقدار نهاده i ام، α عرض از مبدأ، u_i جزء اخلاص و α_i ضرایب برآوردی می باشند. با توجه به شکل عمومی تابع کاب داگلاس، کشش مقیاس به صورت زیر تعریف می شود:

$$E_{Cobb-Doglos} = \sum_{i=1}^n \alpha_i \quad (2)$$

که در آن، E کشش مقیاس و α_i ضرایب برآوردی در تابع کاب داگلاس می باشند. چنانچه E بزرگتر از یک باشد، بازده افزایش مقیاس، چنانچه بین صفر و یک باشد، بازده کاهشی مقیاس و چنانچه کمتر از صفر باشد، تولید در ناحیه سوم وجود دارد.

شکل تابعی تولید دیگر مورد بررسی، تابع تولید ترانسلوگ می باشد. این شکل تابعی در مقایسه با تابع تولید کاب داگلاس، جزء توابع انعطاف پذیر است. برآورد تابع ترانسلوگ نخستین بار از بسط درجه ی دوم سری تیلور به دست آمد (Berndt & Christensen, 1973). نقامی ویژگی های تابع

1 - البته این تابع، نخستین شکل طبیعی ارائه شده برای تولید محصولات کشاورزی نبود. تابع اسپیلمن نخستین شکل تابعی تولید بود که در سال ۱۹۲۳ ارائه شد (دبرتین، ۱۳۷۶).

تولید کلاسیک مانند تقعر، متناهی بودن، پیوستگی، دوبار مشتق‌پذیری، یکنواختی و ضروری بودن نهاده‌ها را، دارا است. در جدول (۱)، ویژگی‌های دیگر تابع تولید ترانسلوگ ارائه شده است با توجه به مطالب ارائه‌شده، شکل عمومی تابع تولید ترانسلوگ به صورت زیر تبیین می‌شود:

$$\ln(Y) = \alpha_0 + \sum_{i=1}^n \alpha_i \ln(x_i) + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \alpha_{ii} (\ln(x_i))^2 + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m \alpha_{ij} (\ln(x_i) \ln(x_j)) + u_i \quad (3)$$

که در آن، Y مقدار محصول، X_i مقدار نهاده i ام، X_j مقدار نهاده j ام و u_i جزء اختلال می‌باشند. همچنین α_0 ، عرض از مبدأ و α_i ، α_{ii} و α_{ij} ضرایب برآوردی هستند. با توجه به شکل عمومی تابع ترانسلوگ، کشش مقیاس به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$E_{\text{Translog}} = \sum_{i=1}^n \alpha_i + \sum_{i=1}^n \alpha_{ii} \ln(x_i) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m \alpha_{ij} (\ln(x_i) + \ln(x_j)) \quad (4)$$

که در آن، E کشش مقیاس و α_i ، α_{ii} و α_{ij} ضرایب برآوردی در تابع ترانسلوگ و X_i و X_j مقادیر نهاده i ام و j ام می‌باشند. چنانچه E بزرگتر از یک باشد، بازده افزایشی مقیاس، چنانچه بین صفر و یک باشد، بازده کاهش مقیاس و چنانچه کمتر از صفر باشد، تولید در ناحیه سوم وجود دارد. در بخش بعد، به بررسی الگوی تجربی مورد استفاده در این مطالعه پرداخته می‌شود.

الگوی تجربی

آمار و داده‌های این پژوهش، به روش نمونه‌گیری تصادفی از باغ‌های انگور از دو روستا در منطقه‌ی تاکستان از توابع استان قزوین، از راه تکمیل پرسشنامه به‌دست آمده است. این اطلاعات از ۹۰ باغدار در سال ۱۳۸۴ جمع‌آوری شده است. نهاده‌های مورد استفاده در تولید انگور شامل زمین (X_1)، نهال (X_2)، آب (X_3)، کود (X_4)، نیروی کار (X_5) و سم (X_6) می‌باشند. نهاده‌ی آب، میزان ساعات آبیاری که باغدار به صورت دولتی و آزاد دریافت نموده است، می‌باشد. میزان نیروی کار مصرفی بر اساس روز کارگر در هر هکتار محاسبه شده است. این

کارگران شامل کارگر شخم (خاک پای بوته دادن) و هرس می‌باشند. در تولید انگور عملیات شخم و هرس هر ساله صورت می‌گیرد که نیاز به تعدادی نیروی کار دارد، اما عملیات‌هایی مانند سمپاشی، هر ساله صورت نمی‌گیرد. چنانچه باغدارانی در سال ۱۳۸۴ (سال مورد مطالعه)، از نیروی کار اضافی (به‌جز شخم و هرس)، استفاده نمایند، عملکردی متفاوت نسبت به باغدارانی که از نیروی کار اضافی استفاده نکرده‌اند، دارند. بنابراین از یک متغیر موهومی با نام D_1 ، برای لحاظ کردن باغدارانی که از نیروی کار اضافی استفاده کرده‌اند، استفاده شده است^۱. نهاده‌ی کود شامل کودهایی مانند «کود کامل» است. با توجه به این که بیشتر باغداران از «کود کامل» استفاده می‌کنند، متغیر X_6 به‌عنوان مقدار «کود کامل استفاده‌شده» در تابع تولید وارد شده است.

اما چنانچه باغدارانی از کودهای دیگری به‌جز «کود کامل» استفاده کرده باشند، از متغیر موهومی با نام D_2 ، برای لحاظ کردن آن، استفاده شده است^۲. در مورد متغیر سم، با توجه به اینکه قیمت سم نشان‌دهنده‌ی کیفیت‌های گوناگون آن (داخلی و خارجی) بوده است، از هزینه‌ی انواع سم به‌عنوان شاخصی برای مقدار آن استفاده شده است. با توجه به آزمون‌های اقتصادسنجی، متغیر موهومی D_1 تنها بر شیب متغیر نیروی کار (X_1) و متغیر موهومی D_2 بر شیب متغیر کود (X_6) مؤثرند که در ادامه چگونگی آن توضیح داده خواهد شد.

1 - مقدار یک بیانگر استفاده از نیروی کار اضافی و مقدار صفر بیانگر عدم استفاده از نیروی کار اضافی می‌باشد.
 2 - مقدار یک برای آن نشان‌دهنده‌ی استفاده از کود اضافی و مقدار صفر نشان‌دهنده‌ی عدم استفاده از کودهای اضافی می‌باشد.

جدول (۱) بررسی خصوصیات اشکال تابعی کاب داگلاس و ترانسلوگ

نام تابع	شکل تابعی	ضروری بودن برای هر X_i	ضروری بودن برای تمام X_i	$\frac{\Delta Y}{\Delta X}$	یکنواختی	کشش ثابت جانشینی	تقعر	تعداد پارامترها	تفکیک پذیری ی به صورت خطی به صورت خطی	تفکیک پذیری به صورت خطی اگر هر $x_i = 0$	همگرا می مجانبی	پهناده β
کاب داگلاس	$y = \alpha \prod_{i=1}^n x_i^{\beta_i}$	بله	بله	UBN*	دارد	$\delta_{ij} = 1$	اگر $\beta > 0$ $0 \leq \beta_i \leq 1$ $\sum \beta_i \leq 1$	n+1	دارد	ندارد	ندارد	β
ترانسلوگ	$\text{Lny} = \alpha + \sum_{i=1}^n \beta_i \text{Ln } x_i + \sum_i \sum_j \delta_{ij} \text{Ln } x_i \text{Ln } x_j$	تعریف نشده	تعریف نشده	U**	اگر $\sum_j \delta_{ij} = 0$ دارد	NG***	اگر $\beta_i \geq 0$ $\delta_{ij} \geq 0$	$\frac{1}{2}(n+1)$ $(n+2)$	دارد	تعریف نشده	ندارد	$\beta + \sum_j \delta_{ij}$

محدود اما بدون تغییر در علامتها
محدود

ر حالت کلی وجود ندارد

گریفین و همکاران (Griffin & et al, 1987)

Archive

با توجه به مطالب ارائه شده در بالا و با توجه به شکل عمومی تابع تولید کابداگلاس، شکل تجربی تابع تولید کابداگلاس پس از گرفتن لگاریتم از دو طرف رابطه، به صورت زیر ارائه می گردد:

$$\ln(Y) = \alpha_0 + \sum_{i=1}^6 \alpha_i \ln(x_i) + \alpha_7 D_1 \ln(x_i) + \alpha_8 D_2 \ln(x_i) \quad (5)$$

که در آن، X_i متغیرهای سطح زیرکشت (X_1)، تعدادنهال (X_2)، میزان ساعات آبیاری (X_3)، مقدار کود مصرفی (X_4)، میزان روزکارگر مصرفی (X_5) و هزینه سم (X_6) می باشد. D_1 و D_2 به ترتیب متغیر موهومی برای باغدارانی که نیروی کار اضافی و کودهای اضافی استفاده کرده اند، می باشند. با توجه به شکل تابع کابداگلاس مورد استفاده در این مطالعه (رابطه ی (5))، می توان کشش مقیاس و از آن رو بازده مقیاس را تعیین و ارزیابی نمود. بر اساس تابع تولید کابداگلاس (رابطه ی (5))، کشش مقیاس به صورت زیر محاسبه می شود:

$$E_{Cobb-Doglos} = \sum_{i=1}^7 \alpha_i + \alpha_7 D_1 + \alpha_8 D_2 \quad (6)$$

رابطه ی (6)، بیانگر کشش مقیاس در تابع تولید کابداگلاس است. با توجه به رابطه ی (6)، بازده مقیاس در چهار حالت «استفاده از کود و نیروی کار اضافی»، «عدم استفاده از کود و نیروی کار اضافی»، «تنها با نیروی کار اضافی» و «تنها با کود اضافی» قابل ارزیابی است که در بخش نتایج، مقادیر آن ارائه می شود.

همچنین با توجه به مطالب بالا و با توجه به شکل عمومی تابع تولید ترانسلوگ، شکل تجربی تابع تولید ترانسلوگ، به صورت زیر ارائه می شود:

$$\begin{aligned} \ln(Y) = & \alpha_0 + \sum_{i=1}^7 \alpha_i \ln(x_i) + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^7 \alpha_{ii} (\ln(x_i))^2 + \sum_{i=1}^7 \sum_{j=1}^7 \alpha_{ij} (\ln(x_i) \ln(x_j)) \\ & + \frac{1}{2} \{ \omega_1 D_1 (\ln(x_i))^2 + \omega_2 D_2 (\ln(x_i))^2 \} + D_1 \ln(x_i) [\delta_1 + \sum_{k=1}^7 \delta_k \ln(x_k)] \\ & + D_2 \ln(x_i) [\lambda_1 + \sum_{k=1}^7 \lambda_k \ln(x_k)] + \alpha_9 D_1 D_2 \ln(x_i) \ln(x_i) \end{aligned} \quad (7)$$

که در آن، X_i و X_j شامل سطح زیر کشت (X_1)، تعدادنهال (X_2)، میزان ساعات آبیاری (X_3)، مقدار کود مصرفی (X_4)، میزان روزکارگر مصرفی (X_5) و هزینه ی سم (X_6) می باشد ($i \neq j$). D_1 و D_2 به ترتیب متغیر موهومی برای باغدارانی که «نیروی کار اضافی و

تعیین بازده مقیاس در باغ‌های انگور استان قزوین

کودهای اضافی» استفاده کرده‌اند، می‌باشند. با توجه به شکل تابع ترانسلوگ مورد استفاده در این مطالعه (رابطه‌ی (۷))، می‌توان کشش مقیاس و از آن‌رو بازده مقیاس را تعیین و ارزیابی نمود. براساس تابع تولید ترانسلوگ (رابطه‌ی (۷))، کشش مقیاس به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$E_{Translog} = \sum_{i=1}^n \alpha_i + \sum_{i=1}^n \alpha_{ii} \ln(x_i) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_{ij} (\ln(x_i) + \ln(x_j)) + \omega_1 D_1 \ln(x_i) + \omega_2 D_2 \ln(x_i) + D_3 \sum_{k=1}^n \{ \delta_k + (\delta_k [\ln(x_i) + \ln(x_k)]) \} + D_4 \sum_{k=1}^n \{ \lambda_k + (\lambda_k [\ln(x_i) + \ln(x_k)]) \} + \alpha D_5 D_6 [\ln(x_i) + \ln(x_k)] \quad (8)$$

رابطه‌ی (۸)، بیانگر کشش مقیاس در تابع تولید ترانسلوگ است. با توجه به رابطه‌ی (۸)، بازده مقیاس در چهار حالت «استفاده از کود و نیروی کار اضافی»، «عدم استفاده از کود و نیروی کار اضافی»، «تنها با نیروی کار اضافی» و «تنها با کود اضافی» قابل ارزیابی است که در بخش نتایج، مقادیر آن ارائه می‌شود.

در بخش بعد، به بررسی نتایج حاصل از برآورد تابع تولید کاب‌داگلاس (رابطه‌ی (۵)) و ترانسلوگ (رابطه‌ی (۷)) برای محصول انگور پرداخته می‌شود. همچنین بررسی آزمون‌های مربوط به انتخاب شکل تابعی مناسب، بیان خواهد شد.

نتایج

در این مطالعه از دو شکل تابعی تولید کاب‌داگلاس و ترانسلوگ برای تعیین بازده مقیاس استفاده شده است. برآورد تابع تولید کاب‌داگلاس، با استفاده از روش حداقل مربعات خطی (OLS) و تابع تولید ترانسلوگ با استفاده از روش حداکثر درستنمایی غیرخطی (NL) توسط نرم‌افزار شازم (SHAZAM) صورت گرفته است. آزمون‌های تجزیه واریانس به منظور آزمون هم‌خطی در جزء اخلاص و آماره‌ی دوربین واتسون با هدف آزمون خود همبستگی و خوبی برازش و آزمون وایت و بروش-پاگان به جهت آزمون ناهمسانی واریانس صورت گرفته است. به منظور آزمون معنی‌داری متغیرها و آزمون نرمال بودن جزء اخلاص به ترتیب از آزمون t و آزمون جارکو- برا استفاده شده است. در جدول (۲)، ضرایب متغیرها، خطای استاندارد و معنی‌داری آن‌ها برای هر دو شکل تابعی لحاظ گردیده است. گفتنی است که در

شکل تابعی ترانسلوگ به دلیل ایجاد همخطی کامل، برخی از متغیرها از الگو حذف گردیده‌اند. مقادیر مربوط به خوبی برازش برای هر دو شکل تابعی که شامل شاخص آکائیک (AIC)، شاخص شوارتز (SC)، آماره ی جارکو برا (JB)، ضریب تعیین (R^2)، ضریب تعیین تعدیل شده (\bar{R}^2)، آماره نسبت درستنمایی (LR)، آماره F و دوربین واتسون (DW) است، در جدول (۳) نشان داده شده است.

جدول (۲) ضرایب و خطای استاندارد در اشکال تابعی ترانسلوگ و کابداگلاس

متغیر	تابع کاب داگلاس	تابع ترانسلوگ	متغیر	تابع ترانسلوگ	تابع کاب داگلاس	متغیر
ثابت	۵/۲۵*** (۱/۱۱)	-۳/۲۵** (۱/۶)	$(\text{Ln}(x_6))^2$	-۰/۱۰* (۰/۱۳)	۰/۲۶** (۰/۱۸)	تابع ترانسلوگ
$\text{Ln}(x_1)$	۰/۵۵*** (۰/۱۱)	۱۴/۸۶*** (۴/۵۷)	$D1(\text{Ln}(x_4))^2$	۰/۰۰۷ (۰/۴۵)	۰/۳۷* (۰/۲۹)	متغیر
$\text{Ln}(x_2)$	۰/۳۱** (۰/۱۶)	-۴/۷۷*** (۱/۹۴)	$D2(\text{Ln}(x_5))^2$	-۰/۳۵ (۰/۳۳)	۰/۶۳** (۰/۳۳)	متغیر
$\text{Ln}(x_3)$	۰/۳۹** (۰/۱۱)	-۶/۷۳* (۲/۱۴)	$\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_2)$	۲/۸۰*** (۰/۷۹)	۰/۰۷ (۰/۰۹)	متغیر
$\text{Ln}(x_4)$	۰/۰۷۲ (۰/۰۴۸)	۴/۲۲*** (۲/۲۱)	$\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_3)$	۰/۵۲ (۰/۶۰)	۰/۴۹* (۰/۲۶)	متغیر
$\text{Ln}(x_5)$	-۰/۰۱۶*** (۰/۰۰۸)	۰/۶۴ (۰/۷۵)	$\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_4)$	-۰/۰۰۷ (۰/۳۱)	-۰/۲۶* (۰/۱۶)	متغیر
$\text{Ln}(x_6)$	-۰/۰۲۶ (۰/۰۴۳)	۷/۰۰*** (۱/۸۸)	$\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_5)$	۰/۱۱ (۰/۱۴)	-۰/۱۳ (۰/۱۶)	متغیر
$D1\text{Ln}(x_4)$	-۰/۲۵۳** (۰/۰۲۷)	-۳/۲۸*** (۰/۹۶)	$\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_6)$	۰/۳۶ (۰/۳۱)	-۰/۲۹*** (۰/۰۸)	متغیر
$D2\text{Ln}(x_5)$	۰/۰۲۷** (۰/۰۱۲)	-۰/۸۹ (۱/۰۱)	$D1\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_4)$	-۰/۳۶** (۰/۱۸)	۰/۱۰ (۰/۴۵)	متغیر
$(\text{Ln}(x_1))^2$		۳/۸۶*** (۰/۸۷)	$D2\text{Ln}(x_1) \text{Ln}(x_5)$	-۰/۰۶ (۰/۲۴)	۰/۵۳*** (۰/۱۶)	متغیر
$(\text{Ln}(x_2))^2$		۲/۸۸*** (۰/۶۷)	$\text{Ln}(x_2) \text{Ln}(x_3)$	-۰/۰۳ (۰/۶۸)	۰/۰۱ (۰/۰۲)	متغیر
$(\text{Ln}(x_3))^2$		-۰/۱۲ (۰/۸۱)	$\text{Ln}(x_2) \text{Ln}(x_4)$	-۰/۵۸* (۰/۳۵)	۰/۲۳ (۰/۶۹)	متغیر
$(\text{Ln}(x_4))^2$		-۰/۲۵* (۰/۱۸)	$\text{Ln}(x_2) \text{Ln}(x_5)$	-۰/۲۹** (۰/۱۴)	۰/۰۶ (۰/۰۶)	متغیر
$(\text{Ln}(x_5))^2$		۰/۱۹ (۰/۱۷)	$\text{Ln}(x_2) \text{Ln}(x_6)$	-۱/۱۴*** (۰/۲۵)	-۰/۰۳ (۰/۰۴)	متغیر

***، ** و * به ترتیب معنی داری در سطح یک، پنج و ده درصد مأخذ: یافته‌های پژوهش

تعیین بازده مقیاس در باغ‌های انگور استان قزوین

در یک حالت مقایسه‌ای، براساس جدول (۳)، هر دو تابع تولید (کاب‌داگلاس و ترانسلوگ)، شرایط نرمال بودن اجزاء اخلاص را دارا هستند، ولی معنی داری نرمال بودن جزء اخلاص در تابع تولید ترانسلوگ از تابع تولید کاب‌داگلاس قوی تر است^۱. مقادیر R^2 و \bar{R}^2 بیانگر آن است که تابع تولید ترانسلوگ، ارتباط نهاده‌ها و محصول را بهتر از تابع تولید کاب‌داگلاس نشان می‌دهد. همچنین در تابع تولید ترانسلوگ، اثرهای تقاطعی متغیرها بر یکدیگر لحاظ شده است که منجر به معنی داری ۲۳ متغیر در آن شده است. در جدول (۳)، مقادیر لگاریتم تابع درست‌نمایی (LLF) بیان شده است که با استفاده از آن، مقدار نسبت درست‌نمایی (LR) محاسبه شده است. بر اساس آن، می‌توان استنتاج نمود که شکل تابعی ترانسلوگ بهتر از شکل تابعی کاب‌داگلاس در بیان رابطه تولیدی است. همچنین شاخص‌های AIC و SC تأیید می‌کنند که شکل تابعی ترانسلوگ بهتر از شکل تابعی کاب‌داگلاس در برآورد تابع تولید انگور می‌باشد. سطح معنی داری بالاتر آزمون F برای تابع ترانسلوگ نیز نشان دهنده ی بهتر بودن این شکل تابعی برای تولید انگور است.

در جدول (۴)، بازده مقیاس در چهار حالت گوناگون برای هر دو تابع تولید (کاب‌داگلاس و ترانسلوگ) محاسبه شده است. این چهار حالت شامل حالت‌های ۱- «بدون کود و کارگر اضافی» ۲- «با کود و کارگر اضافی» ۳- «تنها با کود اضافی» ۴- «تنها با کارگر اضافی» می‌باشند. در تابع تولید کاب‌داگلاس بیشترین بازده مقیاس مربوط به حالتی است که تنها از کود اضافی استفاده شود. در یک حالت مقایسه‌ای، در تابع تولید ترانسلوگ زمانی که تنها کود اضافی استفاده شود، بیشترین بازده مقیاس وجود دارد. در شکل تابعی کاب‌داگلاس در چهار حالت ذکر شده بازده افزایشی مقیاس وجود دارد، ولی این بازده به علت نزدیک بودن به عدد یک، تقریباً بازده ثابت به مقیاس را نشان می‌دهد. این مسئله یکی از محدودیت‌های تابع کاب‌داگلاس می‌باشد، اما در تابع ترانسلوگ وضعیت متفاوت است. به این صورت که، اگر باغداران تنها از «کود اضافی» و یا «کود و کارگر اضافی» استفاده کنند، بازده افزایشی مقیاس

1 - منظور در اینجا عدم معنی داری آماره جاکو برا است که نشان‌دهنده معنی داری نرمال بودن جزء اخلاص است.

دارند و اگر از «کود و کارگر اضافی» استفاده نکنند، بازده کاهشی مقیاس دارند. همچنین زمانی که تنها از کارگر اضافی استفاده کنند، مقدار بازدهی آن‌ها منفی خواهد شد. این به معنی آن است که از نهاده‌ها بیش از مقدار بهینه استفاده شده و وارد مرحله سوم تولید شده است. در یک جمع بندی، می‌توان نتیجه گرفت که، تابع تولید ترانسلوگ بهتر از تابع تولید کاب‌داگلاس برای تعیین بازده مقیاس می‌باشد. تعیین بازده مقیاس در تابع ترانسلوگ تفاوت زیادی نسبت به بازده مقیاس در تابع تولید کاب‌داگلاس دارد. در تابع تولید کاب‌داگلاس تقریباً بازده ثابت به مقیاس مشاهده می‌شود، ولی چنانچه باغدار از کود اضافی استفاده نماید، بازده مقیاسی بالاتر دارد. در تابع تولید ترانسلوگ، بازده مقیاس کمی متفاوت است. بیشترین بازده مقیاس، زمانی است که تنها از کود اضافی استفاده نماید، ولی چنانچه از کود و نیروی کار اضافی استفاده ننمایند، بازده کاهش مقیاس دارد. در حالتی‌هایی که از کود و نیروی کار اضافی و یا تنها از کود اضافی استفاده نمایند، دارای بازده افزایشی مقیاس می‌باشند. چنانچه از کارگر اضافی استفاده نمایند، در ناحیه‌ی سوم تولیدی می‌باشند و کاهش مقیاس آن‌ها منفی خواهد بود.

جدول (۳) مقایسه‌ی اشکال تابعی ترانسلوگ و کاب‌داگلاس

DW	R ²	\bar{R}^2	SC	AIC	F	آماره نرمال بودن (JB)	LR	LLF	تعداد ضرایب معنی دار	n	نام تابع
۲/۳۷	۰/۹۰	۰/۸۷	۴/۰۲	۴/۳۲	۱۰/۵۱	۱/۲۳۵	-	۱۳/۶	۷	۹۰	کاب داگلاس
۲/۰۷	۰/۹۴	۰/۹۲	۳/۴۹	۳/۵۲	۱۸/۲۶	۰/۴۳۹	۸۷/۸	۳۹/۰۴	۲۳	۹۰	ترانسلوگ

مأخذ: یافته‌های پژوهش

جدول (۴) بازدهی به مقیاس در تولید انگور در اشکال تابعی ترنسلوگ و کابداگلاس

بازده به مقیاس تابع	بدون کود و کارگر اضافی $D_1=D_2=0$	با کود و کارگر اضافی $D_1=D_2=1$	تنها با کود اضافی $D_2=1D_2=0$	تنها با کارگر اضافی $D_1=1D_2=0$
ترانسلوگ	۰/۳۹	۵/۲۱	۶/۳۹	-۰/۳۳
کابداگلاس	۱/۲۸	۱/۲۴	۱/۲۹	۱/۲۲

مأخذ: یافته‌های پژوهش

بحث و کاربرد سیاستی

بر اساس نتایج به دست آمده، مشاهده می‌شود که اگر باغداران در تولید انگور، تنها از کود اضافی استفاده کنند، بازده به مقیاس و در نتیجه عملکرد بالاتری نیز دارند. لذا به باغداران در منطقه ی تاکستان پیشنهاد می‌گردد که در تولید انگور، افزون بر کود کامل، از کودهای دیگر که در منطقه معمول است، استفاده نمایند. استفاده از کودهای اضافی افزون بر افزایش عملکرد، بازده اقتصادی بالاتری در تولید انگور ایجاد می‌کند. استفاده از کود اضافی به همراه کارگر اضافی، همانند استفاده از کود اضافی، بازده افزایشی به مقیاس بالایی را ایجاد می‌کند، اما این بازده نسبت به حالت استفاده‌ی تنها از کود اضافی، کمتر است. علت این امر می‌تواند هزینه‌های اضافی ناشی از کارگر اضافی (کارگر کود پاش) باشد. لذا به باغداران توصیه می‌شود، در صورت دسترسی به ماشین‌آلات کود پاش، از آن‌ها برای پخش کود در باغ استفاده نمایند. همچنین استفاده از کارگر سمپاش به منظور سمپاشی نیز موجب افزایش کارایی و در نتیجه بازده به مقیاس و عملکردی بالاتر می‌شود. برخلاف حالت‌های «استفاده از کود و کارگر اضافی» و «استفاده از کود اضافی»، عدم استفاده از کارگر و کود اضافی، بازده کاهشی مقیاس ایجاد می‌کند. لذا به باغداران در منطقه تاکستان توصیه می‌شود که حتماً از کود و کارگر اضافی استفاده نمایند. به دلیل افزایش هزینه‌ها، استفاده از کارگر اضافی بدون استفاده از کود اضافی، توصیه نمی‌شود. این عمل موجب بازده منفی و لذا کاهش عملکرد می‌شود.

همچنین به دولت توصیه می‌گردد که زمینه‌ای را فراهم آورد تا کودهای اضافی به سهولت در اختیار باغداران قرار گیرد. در نهایت پیشنهاد می‌شود که دولت با توسعه‌ی امکانات ماشینی شرایطی را به وجود آورد که عملکرد تولید و بازده مقیاس در تولید انگور افزایش یابد.

منابع

- اسلامی، م. ر. و ا. محمودی. (۱۳۸۴)، تخمین کارایی و بازده به مقیاس باغداران انار؛ مطالعه موردی استان یزد، فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد کشاورزی و توسعه، ویژه نامه بهره‌وری و کارایی، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.
- جهانی، م. و ع. اصغری. (۱۳۸۴)، تحلیل هزینه‌گندم با استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ تک محصولی؛ مطالعه موردی منطقه ارسباران، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۷۰.
- حسن پور، ب. (۱۳۸۱)، تحلیل اقتصاد تولید انگور و برآورد کارایی فنی انگورکاران در کهکلویه و بویراحمد، فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۳۸، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.
- خوشخوی، م. (۱۳۸۱)، اصول باغبانی، انتشارات دانشگاه شیراز.
- دبرتین. دی. ال. (۱۳۷۶)، اقتصاد تولید کشاورزی، ترجمه موسی نژاد و نجارزاده، مرکز تحقیقات اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس.
- زارع. ش. (۱۳۸۴)، بررسی اقتصادی تولید و کارایی انگورکاران استان خراسان؛ مطالعه موردی شهرستان کاشمر، فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد کشاورزی و توسعه، ویژه نامه بهره‌وری و کارایی، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.
- سلامی. ح. و ج. حسین زاد. (۱۳۸۴)، انتخاب تابع تولید برای برآورد ارزش اقتصادی آب در کشاورزی، فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۴۸، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.

قاسمی، م. (۱۳۸۱)، برآورد تابع هزینه و تعیین قیمت کف برای محصول خرما (رهیافت ترانسلوگ سیستمی)، فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۴۰، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.

Ambrose. B., S. Ehrlich, W. Hughes and S. Wachter (2000), REIT economies of scale: Factor fiction, *Journal of Real Estate Finance and Economics*, 20:211-214.

Bers. M, T. M. Springer (1997), REIT economies of scale for real estate investment trusts: Fact or Fiction, *Journal of Real Estate Finance and Economics*, 14: 275-290.

Berndt, E. R, L. R. Christensen(1973), The translog function and the substitution of equipment, structure, and labor in U.S. manufacturing 1929-68, *Journal of Economics*, 1: 81-113.

Erikson. K.W, C. B. Moss, R. Nehring (2003), A translog cost function analysis of US agriculture, Western Agriculture Economic Association, Annual Meeting, Denver.

Griffin. R.C, J.M. Montgomery and M. E. Rister (1987), Selecting functional form in production analysis, *Western Journal of Agricultural Econometrics* .12:216-227.

Ogunyizka. O. (2003), On the choice of functional form in measurement of scale and scope economies: Generalized Box-Cox and composite cost function, Southern Agriculture Economics Association, Annual Meeting, Alabama.

Shumway. C. R., W. Hongithim (1993), Functional form and US agriculture production elasticities, *Journal of Agriculture and Resource Economics*, 18:266-276.

Shih. J.S, W. Harrington, W. A. Pizar and K. Gillingham (2004), Economies of Scale and technical efficiency in Community Water Systems, Discussion paper.

Thompson. G.D (1988), Choice of flexible functional forms: Review and appraisal, *Western Journal Agriculture Economics*, 13:169-186.